

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15EK/712/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118267846
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2019:6118267846.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného 1/ S. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom D. XX, XXX XX D., zast. zákonným zástupcom - matkou S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom D. XX, XXX XX D., oprávneného 2/ W. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom X. XXXX/XX, XXX XX D., oprávneného 3/ B. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom X. XXXX/XX, XXX XX D., oprávneného 4/ A. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom E. K. XXXX/XX, XXX XX B. S., oprávneného 5/ S. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX D., všetci právne zast. W. kancelária J. & K. s. r. o., so sídlom Z. XX, XXX XX E. Y., U.: XX XXX XXX, proti povinnému D. poisťovňa, a.s., K. U. M., so sídlom K. 4, XXX XX I., U.: XX XXX XXX, právne zast. advokátom O. L. E., so sídlom B. nábregie X/A, XXX XX I., vedenej pred súdnou exekútkou A. U. W., so sídlom exekútorského úradu A. 3, XXX XX P., pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o vymoženie XX.XXX,- C. s prísl., rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu F. súdu I. I. sp. zn. XXEk/XXX/XXXX zo dňa XX. októbra XXXX, takto

rozhodol:

Sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 15EK/712/2018 zo dňa 17. októbra 2018 **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

1. Na základe návrhu oprávnených 1/ až 5/, doručeného súdu dňa 20.1.2018 sa začalo proti povinnému exekučné konanie pre vymoženie pohľadávky priznanej na základe vykonateľného exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 9C/121/2011-485 zo dňa 5.9.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.1.2018 a vykonateľnosť dňa 14.1.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 9Co/8/2017-542 zo dňa 30.11.2017.

2. Vykonaním exekúcie poveril tunajší súd Poverením sp. zn. 15EK/712/2018 dňa 24.5.2018 súdnu exekútku Mgr. Ivetu Ailerovú, so sídlom exekútorského úradu Mlynská 3, 934 01 Levice. Doručením poverenia súdnej exekútky dňa 24.5.2018 sa začala exekúcia vykonávaná v neprospech povinného.

3. V priebehu konania a to dňa 5.7.2018 predložila súdna exekútky súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 14.6.2018, ktorý mu bol doručený povinným dňa 21.6.2018, spolu s vyjadrením oprávneného zo dňa 29.6.2018.

4. Povinný návrh na zastavenie exekúcie, podal prostredníctvom právneho zástupcu a odôvodnil ho skutočnosťou, že sú dané iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu (ustanovenie § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku). Touto skutočnosťou je dovolanie, ktoré podal dňa 12.3.2018 z dôvodu porušenia zákona, ústavného princípu právnej istoty a práva na súdnu ochranu. Povinný poukázal na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúcu sa predvídateľnosti súdnych rozhodnutí a princípu právnej istoty, keď v rovnakých podmienkach sa musí dať rovnaká odpoveď (napr. II. ÚS 159/07, III. ÚS 328/05, IV. ÚS 88/07). V Náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 192/06 zo dňa 03.11.2006, Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že „podľa názoru ústavného súdu, ak súd rieši právnu otázku (tú istú alebo analogickú), ktorá už bola právoplatne

vyriešená podstatne odlišným spôsobom bez toho, aby sa argumentačne vyrovnal so skoršími súdnymi rozhodnutiami, nekoná v súlade s princípom právnej istoty v zmysle čl. 1 ods. 1 ústavy a môže tým porušiť aj právo účastníka súdneho konania na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy". Povinný preto žiadal, vzhľadom na podané dovolanie, aby exekučný súd, exekúciu v celom rozsahu zastavil, nakoľko s najväčšou pravdepodobnosťou dôjde k zrušeniu exekučného titulu Najvyšším súdom Slovenskej republiky a následnému zastaveniu exekúcie.

5. Oprávnení 1/ až 5/ sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyjadrili prostredníctvom právneho zástupcu. S návrhom povinného na zastavenie exekúcie nesúhlasili, pričom poukázali na to, že majú za to, že nie sú splnené podmienky na zastavenie exekúcie, tak ako ich vo svojom návrhu uvádza povinný. Judikatúra uvedená povinným je len teoretického rázu a nezaoberá sa podstatou sporu resp. tým, či v spore, v ktorom bol vydaný exekučný titul bola daná pasívna vecná legitímácia povinného. Oprávnení 1/ až 5/ ďalej poukázali na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci sp. zn. C-22/12 z 24. októbra 2013, Rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 25Co/258/2016 a sp. zn. 10Co/566/2015, Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21 Co 60/2015 ako i Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/II/2016, ktorý v obdobnom prípade dovolanie poisťovne odmietol, pričom aj v tomto konaní vystupoval práve povinný. Na základe uvedeného tak podľa oprávnených 1/ až 5/ nie je možné hovoriť o tom, že postup súdov je nejednoznačný, ale práve naopak, v tomto smere sa judikatúra ustálila tak, že nemajetková ujma spadá pod náhradu škody z povinného zmluvného poistenia. Tvrdenia povinného, že exekučný titul je materiálne nevykonateľný je iba jeho subjektívnym názorom ako strany, ktorá v konaní nebola úspešná avšak tento jeho subjektívny názor nemôže mať vplyv na riadny, právoplatným a vykonateľným rozsudok priznaný nárok oprávnených 1/ až 5/. V tomto smere poukázali oprávnení 1/ až 5/ na uznesenie Ústavného súdu SR, III. ÚS 646/2015-30, v ktorom súd uvádza: „Ústavný súd už viackrát (II. ÚS3/97, I. ÚS225/05, II. ÚS56/07) vyslovil, že základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nezahŕňa v sebe záruku úspechu v konaní. Ak sa konanie pred všeobecným súdom neskončí podľa predstáv účastníka konania, táto okolnosť sama osebe nie je právnym základom pre namietnutie porušenia týchto práv sťažnosťou pred ústavným súdom. Skutočnosť, že sťažovateľ sa so skutkovým a právnym názorom krajského súdu nestotožňuje, nemôže sama osebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti tohto názoru a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť jeho právny názor svojím vlastným už ani preto, že ústavný súd nie je opravným súdom právnych názorov krajského súdu. Okrem toho reálne uplatnenie a garantovanie základného práva na súdnu ochranu nielenže neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predkladá účastník konania (IV. ÚS 340/04, I. ÚS 232/08)." Na základe uvedených skutočností, oprávnení 1/ až 5/ navrhli, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol.

6. Vyšší súdny úradník Okresného súdu Banská Bystrica uznesením sp. zn. 15Ek/712/2018 zo dňa 17.10.2018, po preskúmaní veci, zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, nakoľko nezistil žiadny zo zákonných dôvodov, ktorý by odôvodňoval zastavenie exekúcie. Vyšší súdny úradník svoje rozhodnutie odôvodnil najmä skutočnosťou, že pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je pre exekučný súd rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Vyšší súdny úradník poukázal aj na to, že každý exekučný titul sa vyznačuje formálnou i materiálnou právoplatnosťou. K formálnej právoplatnosti uviedol, že znamená, že dané rozhodnutie už nie je preskúmateľné riadnymi opravnými prostriedkami, resp. že žiadne opravné prostriedky už nemajú odkladný účinok. Po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ako aj z vyjadrenia oprávneného dospel vyšší súdny úradník k záveru, že nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť, pretože dôvodom podania návrhu na zastavenie exekúcie povinným je podanie dovolania proti exekučnému titulu a v ňom uvedené, resp. namietané skutočnosti. Exekučný súd však nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučných titulov, respektíve preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánov) vydaných v základnom konaní - tzv. materiálnu vykonateľnosť. Exekučný súd je viazaný obsahom exekučného titulu a musí z neho priamo vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20Cdo/1940/2008). Samotné dovolanie nemá

suspenzívny účinok a teda podanie dovolania nezakladá odklad vykonateľnosti ex officio. Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že dovolací súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa. Vyšší súdny úradník preto dospel k záveru, že oprávnení sa len domáhajú toho, čo im priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, potom vyšší súdny úradník dospel k záveru, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku a návrh povinného na zastavenie exekúcie v súlade s citovaným ustanovením § 611 ods. 3 Exekučného poriadku ako nedôvodný zamietol.

7. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo právnemu zástupcovi povinného doručené dňa 19.10.2018, podal povinný dňa 5.11.2018, teda v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť.

8. Povinný sťažnosť odôvodnil prostredníctvom právneho zástupcu, pričom uviedol, že uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom považuje za nezákonné. Podotkol, že v rámci vedenej exekúcie boli porušené jeho ústavné práva a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, keďže vychádzajúc z obsahu napadnutého uznesenia zistil, že oprávnení 1/ až 5/ sa vyjadrili k jeho návrhu na zastavenie exekúcie, avšak on nemal možnosť sa vyjadriť k tomuto ich vyjadreniu, pretože mu súdom doručené nebolo. Tým došlo k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom a uplatňovať procesné práva, ktoré sú mu v tomto konaní priznané za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a oprávnených záujmov. Poukázal na to, že základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky zaručuje, že každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. Z čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva, že každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov, v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu. Zmyslom práva na súdnu ochranu je umožniť každému reálny prístup k súdu. Ak osoba (právnická alebo fyzická) splní predpoklady ustanovené zákonom, súd jej musí umožniť stať sa účastníkom konania so všetkými procesnými oprávneniami, ale aj povinnosťami, ktoré z tohto postavenia vyplývajú (viď Nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn.: II. ÚS 14/01, II. ÚS 132/02 a III. ÚS 171/2006). Okrem uvedeného, právo na súdnu ochranu, okrem Ústavy Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1), Listiny základných práv a slobôd (čl. 36 ods. 1) a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (čl. 6 ods. 1), zabezpečujú a vykonávajú aj jednotlivé ustanovenia CSP. Povinný poukázal na to, že strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možností uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany (čl. 6 CSP), strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko v rozsahu, ktorý určí zákon (čl. 9 CSP). Povinný pritom nepovažuje za potrebné osobitne podotýkať, že porušenie uvedeného postupu zo strany exekučného súdu (nedoručenie vyjadrenia protistrany) je konštantnou judikatúrou, právnou teóriou ako aj odbornou komentárovou literatúrou kvalifikované ako porušenie, ktorým kauzálna dochádza k odňatiu možnosti konať pred súdom (čo je dokonca samostatný dôvod tzv. zmätočnosti konania). Ďalej, v uvedených súvislostiach, povinný poukázal aj na rozhodovaciu prax Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozhodnutie v prípade Trančíková proti Slovenskej republike) a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3 Cdo 466/2014 zo dňa 12.3.2015) s tým, že má za to, že vyššie uvedený postup exekučného súdu, bol celkom zrejme nesprávnym procesným postupom, ktorým mu súd znemožnil, ako strane sporu, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Povinný poukázal aj na viaceré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR a to na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Cdo 141/2010 zo dňa 21. 10. 2010, Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/92/2011 zo dňa 09.08.2011, Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo/115/2011 zo dňa 20.10.2011, Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5 Cdo 200/2010 zo dňa 09.11.2010, v ktorých sa konštantne zaujal právny názor, že právo účastníkov konania na doručenie procesných vyjadrení ostatných účastníkov treba považovať za súčasť práva na spravodlivý proces. Nedoručenie vyjadrenia účastníka konania druhému účastníkovi konania vytvára stav nerovnosti účastníkov v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces. Zároveň je takéto procesné opomenutie súdu hodnotené ako odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom. V závere opätovne poukázal na nesúlady špecifikácie oprávnených v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 28.5.2018 a exekučnom

titule. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody a skutočnosti povinný navrhuje, aby sudca Okresného súdu Banská Bystrica zrušil napadnuté uznesenie a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. Súd dňa 3.12.2018 doručil sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávneným 1/ až 5/, cestou ich právneho zástupcu, a poskytol mu možnosť vyjadriť sa k nej.

10. Oprávnení 1/ až 5/, sa k sťažnosti povinného vyjadrili prostredníctvom právneho zástupcu v písomnom podaní doručenom súdu dňa 10.12.2018. Vo vyjadrení oprávnení 1/ až 5/ poukázali na to, že povinný, okrem tvrdení o porušení jeho práva konať pred súdom neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie. Podľa názoru oprávnených 1/ až 5/ v Exekučnom poriadku nie je kogentne ustanovené, že by sa povinnému malo doručovať vyjadrenie oprávnených na ďalšie vyjadrenie a že súd musí v prípade že rozhoduje o návrhu na zastavenie exekúcie nariadiť pojednávanie. Poukázali na názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorého vyplýva, že: Vyjadrenie účastníka konania k odvolaniu druhého účastníka konania by malo byť predložené odvolateľovi vtedy, pokiaľ vyjadrenie k odvolaniu má zásadný vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu. Iný pohľad na realizáciu práva účastníka oboznámiť sa s vyjadrením procesnej protistrany by mohol v praxi znamenať neustály (opakujúci sa a nikdy nekončiaci) proces vyjadrovania sa jedného účastníka konania k vyjadreniu druhého účastníka konania, pričom možnosť poznať obsah príslušného vyjadrenia je zabezpečovaná aj právom účastníka konania na nahliadnutie do súdneho spisu. Podľa názoru dovolacieho súdu by takýto pohľad mohol mať až znaky prílišného právneho formalizmu, odporujúceho materiálnemu chápaniu princípu právneho štátu (pod prehnaným formalizmom sa rozumie interpretácia ustanovenia, pri ktorej striktné trvanie na formálnych stránkach práva neplní žiadnu rozumnú funkciu, ale naopak popiera samotný zmysel právnej úpravy). Teda, za okolností, že zákon vyslovene neukladá povinnosť súdu doručovať vyjadrenie k odvolaniu druhej procesnej strane a vyjadrenie k odvolaniu nemá svojím obsahom takmer žiadny vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu, vychádza dovolací súd z názoru, že odňatie možnosti pred súdom konať v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. nezakladá iba sama skutočnosť, že odvolateľovi nebolo predložené vyjadrenie druhej procesnej strany k jeho odvolaniu. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 13. 10. 2011, sp. zn. 3 Cdo 23/2011) Oprávnení 1/ až 5/ majú potom za to, že samotné nedoručenie vyjadrenia oprávneného povinnému nemožno posudzovať za takú vadu konania, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Sťažnosť povinného považujú za bezdôvodnú a poukazujú na svoje vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie. Na základe uvedených skutočností žiadajú oprávnení 1/ až 5/ sťažnosťou napadnuté uznesenie potvrdiť.

11. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

13. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

15. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

16. Po preskúmaní veci sa sudca stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka.

17. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie

exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

18. Napriek zneniu ustanovenia zákona citovaného v bode 15. odôvodnenia, sudca nad rámec uvedeného, k sťažnosti povinného konštatuje, že vyšší súdny úradník správne poukázal na to, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému a vykonateľnému exekučnému titulu, samo o sebe nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie a nebráni vykonateľnosti exekučného titulu.

19. V zmysle § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok a je vykonateľné, je exekučným titulom. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. Nemožno preto prisvedčiť obrane povinného, keď sa v podstate domáha toho, aby exekučný súd považoval výrok rozsudku všeobecného súdu SR za materiálne nevykonateľný. Ako už súd uviedol, exekučný súd nie je príslušný skúmať správnosť exekučného titulu z pohľadu hmotného práva ani preskúmať právne posúdenie veci všeobecným súdom Slovenskej republiky a ani nijakým spôsobom nemôže zasahovať do práva priznaného v exekučnom titule, či ex ante poskytnúť ochranu povinnému v rozpore s výrokom právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ochrana hmotnoprávných vzťahov subjektom práva je potrebné rozlišovať a aj poskytovať v závislosti od procesnoprávneho štádia konania, v ktorom sa vzťah subjektov práva nachádza, t.j. či ide o tzv. základné konanie, v ktorom nadobúda pôvodné ohrozené alebo porušené subjektívne právo príslušnú procesnú ochranu a to v podobe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, alebo ide o konanie vykonávacie - exekučné, ktorého zmysel spočíva v uskutočnení núteného výkonu subjektívneho práva z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia, ktoré povinná strana nespĺnila dobrovoľne, ktorú exekučný súd poskytuje zabezpečením efektívneho vymáhania uplatneného judikovaného nároku oprávneného a súčasne zabezpečením primeranej ochrany základných práv povinného. Ochrana práv a právom chránených záujmov vo vykonávanom konaní, však už nie je spojená s opätovným hmotnoprávnym skúmaním porušeného subjektívneho práva, ktorého skúmanie a posudzovanie už bolo predmetom ochrany práv subjektov v základnom súdnom konaní. Podstatou exekučného konania je nútené uskutočnenie výkonu príslušného vykonateľného rozhodnutia a s tým spojená ochrana práv a právom chránených záujmov účastníkov exekučného konania. Exekučný titul, ako listina vydaná oprávneným orgánom musí mať predpísanú formu a obsah, z ktorého plynie určitej osobe povinnosť niečo v určitej dobe plniť, teda musí spĺňať náležitosti, ktoré sú jednak formálnej, alebo materiálnej povahy. Materiálne predpoklady vyjadrujú obsahovú určitosť exekučného titulu, podľa ktorého sa exekúcia vedie a to tak, aby práva, ale predovšetkým vynucované povinnosti, boli vo vykonávanom exekučnom titule určené presným a nepochybným spôsobom. Z exekučného titulu musí byť zrejmé, čo má byť exekúciou vynútené. Vzhľadom na uvedené preto možno konštatovať, že v posudzovanom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorý je vykonateľný aj po materiálnej aj po formálnej stránke a z ktorého je zrejmé, kto má plniť, komu má plniť, v akej výške a v akej lehote má plniť. Z návrhu na vykonanie exekúcie je zrejmé, že návrh na exekúciu podal ten subjekt (resp. tie subjekty), v prospech koho je priznané právo vyplývajúce z exekučného titulu, teda osoba (osoby) aktívne legitimovaná na podanie takéhoto návrhu. Na základe uvedených skutočností, sudca konštatuje, že nezistil, žiadny rozpor medzi podaným návrhom na vykonanie exekúcie a Exekučným poriadkom, ktorý by odôvodňoval povinným tvrdený dôvod na zastavenie exekúcie, t.j. skutočnosť, ktorá by bránila vymáhateľnosti exekučného titulu v zmysle § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a tento dôvod na zastavenie exekúcie súd preto považoval za nepreukázaný.

20. K tvrdeniu povinného, že postupom exekučného súdu došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že mu nebolo doručené vyjadrenie oprávnených 1/ až 5/ k jeho návrhu na zastavenie exekúcie a nemohol sa tak k nemu vyjadriť, čím bolo porušené jeho ústavné právo konať pred súdom a bola mu odňatá možnosť konať pred súdom, sudca uvádza, že s takýmito právnymi závermi povinného, nemožno súhlasiť. Sudca v tejto súvislosti poukazuje na koncentračnú zásadu vyjadrenú v ustanovení § 61k ods. 2 Exekučného poriadku v platnom znení, v zmysle ktorej povinný musí uviesť a uplatniť všetky právne skutočnosti, ktoré nastali ku dňu podania jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Z predmetného ustanovenia zákona je preto zrejmé, že pri rozhodovaní súdu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (ako aj o sťažnosti povinného) sú podstatné tie právne skutočnosti,

ktoré povinný uviedol v návrhu na zastavenie exekúcie a nastali do dňa podania tohto jeho návrhu na zastavenie exekúcie. Prípadné ďalšie tvrdenia povinného reagujúce na vyjadrenie oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, ktoré by povinný uviedol v prípadnom ďalšom vyjadrení, sú pre rozhodovanie súdu irelevantné. Pre úplnosť sudca uvádza, že povinný má možnosť v priebehu exekúcie podať aj ďalšie návrhy na zastavenie exekúcie, v zmysle § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, tieto však nemajú odkladný účinok. Z uvedeného je zrejmé, že povinnému nebola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, keďže povinný už všetky skutočnosti, ktoré podľa jeho názoru odôvodňovali zastavenie exekúcie uviedol (mal zákonnú povinnosť uviesť) už v návrhu na zastavenie exekúcie. Ďalšie skutočnosti nie je možné účinne namietať vo vyjadrení povinného k vyjadreniu oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Súd preto bez akýchkoľvek pochybností mohol rozhodnúť a aj rozhodol o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Postup súdu bol v súlade so zákonom. Okrem uvedeného sudca poukazuje aj na to, že exekučné konanie vedené pred Okresným súdom Banská Bystrica je elektronickým súdnym konaním, v ktorom je súdom vedený elektronický súdny spis. Všetkým účastníkom exekučného konania, teda aj povinnému, a to ku dňu 30.4.2018, bol zo strany súdu, pridelený prístupový kód, na základe ktorého je povinný oprávnený kedykoľvek nahliadať a sťahovať si dokumenty nachádzajúce sa v elektronickom súdnom spise.

21. Pokiaľ povinný v podanej sťažnosti opätovne poukázal na nesúlad špecifikácie oprávnených v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 28.5.2018 a exekučnom titule, sudca k uvedenému tvrdeniu konštatuje, že upovedomenie o začatí exekúcie vydáva súdny exekútor poverený súdom na vykonanie exekúcie (nie súd) a jeho účelom je upovedomiť oprávneného a povinného o začatí exekúcie a o spôsobe jej vykonania. Pokiaľ sa v ňom nachádzajú nejaké chyby v písaní alebo iné zrejme nesprávnosti, na ich odstránenie je preto oprávnený súdny exekútor.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, exekučný súd musí v prvom rade skonštatovať, že dôvodom zamietnutia návrhu povinného na zastavenie exekúcie bolo predovšetkým nepreukázanie existencie dôvodu na zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v ktorom sú tieto dôvody taxatívne uvedené. Teda, vychádzajúc zo skutočnosti, že povinný neuviedol a nepreukázal v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, žiadne skutočnosti odôvodňujúce, v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, sudca podanú sťažnosť považoval za nedôvodnú a zamietol ju, pretože nezistil žiadny zákonný dôvod na zastavenie exekúcie.

23. Vzhľadom na uvedené sudca rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.